

# РЕШЕНИЕ

№ 3704

гр. София, 17.11.2010 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 04.11.2010 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5995** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.**

Образувано е по жалба на Р. К. Х., със съдебен адрес - гр. С., У. „Х. А.” № 52-П., срещу Заповед № з-7683 / 07. 07. 2010 г. на Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение. Сочи нарушения в правната квалификация на нарушението. Не е спазена процедурата за налагане на дисциплинарно наказание, осъществяващо и състава на престъпление. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Д. на Столична дирекция на вътрешните работи /С./, не взима становище по жалбата.

*АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:*

Жалбоподателят Р. К. Х., е бил държавен служител, старши полицаи в група „ООР”, сектор „Охранителна полиция” при Второ РУ „Полиция” – С., категория „Е”, полицаи I степен.

Със Заповед № з-5831 / 28. 05. 2010 г. на Д. на С., на основание чл. 230, ал. 1, т. 2 от

ЗМВР, е образувано дисциплинарно производство за извършено дисциплинарно нарушение от Р. К. Х..

С рег. № 26750 от 23. 06. 2010 г., е изготвена обобщена справка за резултатите от извършеното разследване, с която служителят се е запознал срещу подпис.

Въз основа на така направената обобщена справка, със становище рег. № 27160 от 25. 06. 2010 г., дисциплинарно-разследващия орган, е предложил, на полицаи Х., да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

На 06. 07. 2010 г. Директорът на С., се е запознал с материалите по преписката и приел писмените обяснения от 03. 06. 2010 г. на държавния служител, видно от собственоръчно направеното на същата дата отбелязване „Приемам обяснението”.

Със Заповед № 3-7683 / 07. 07. 2010 г. на Д. на С., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на Х. за извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина. Посоченото в оспорената заповед тежко нарушение на служебната дисциплина се изразява в това, че на 17. 05. 2010 г. около 22.00 часа, в района на кв. „Илиянци”, полицаи Р. Х. е задържан след извършване на кражба, в съучастие с други двама държавни служители, на двадесет и един литра бензин от района на товарна гара „Илиянци” – петролна база „ОМВ”, за което е образувано досъдебно производство № 35-П / 2009 г. по описа на Следствен отдел при С., пр. пр. 5545 / 2009 г. по описа на С. и му е взета мярка за неотклонение „задържане под стража” за срок от 72 часа.

*При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:*

Обжалва се в срок (заповедта е връчена на 19. 07. 2010 г., а жалбата е подадена чрез ответника на 29. 07. 2010 г.), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 2, вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР орган (в действащата към този момент редакция) и в сроковете по чл. 225, ал.1 от с. з., след приемане на писмените обяснения на държавния служител по реда на чл. 229, ал.1 от ЗМВР.

При издаването обаче на оспорената заповед, е налице съществено нарушение на административно-производствените правила и нарушение на материалния закон.

Основателни са доводите изложени в жалбата, че в оспорената заповед е налице погрешна правна квалификация, тъй като се сочи, че същата е издадена на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и т. 4 и член 227, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР. Нормата на чл. 224 от ППЗМВР, е отменена - ДВ, бр. 91 от 2008 г., а чл. 227, ал. 1, т. 7 от ППЗМВР, касае налагането на дисциплинарно наказание „порицание”, при укриване на произшествия. Посоченото разминаване между словесното описание на нарушението и правната квалификация, е съществено, тъй като са ограничили правото на защита на жалбоподателя, да разбере в какво точно нарушение е обвинен.

Съдът счита, че е налице и нарушение на материално правни разпоредби, тъй като в конкретния случай не е доказано извършеното от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, заради което е наложено дисциплинарно наказание.

По делото липсват каквито и да е доказателства, събрани в рамките на дисциплинарното производство, в подкрепа на така описаното нарушение на служебната дисциплина.

В оспорената заповед се сочи, изключително кратко, че жалбоподателя е задържан след

извършване на кражба на двадесет и един литра бензин. В същото време, е безспорно, че това задържане не е по време на самото извършване на кражбата (на местопрестъплението), а намерените двадесет и един литра бензин са открити при проверка на служебния автомобил управляван от жалбоподателя. Х. не отрича наличието на този бензин, но в дадените обяснения сочи, че същия му бил даден от трето лице за служебния автомобил.

По делото няма нито едно доказателство, в подкрепа на изложената в оспорената заповед фактическа обстановка за кражба на бензин. Точно напротив, от обясненията както на жалбоподателя, така и на другите лица, безспорно се потвърждава посоченото от Х.. Всички показания снети в рамките на дисциплинарното производство, са логични и непротиворечиви, като няма разминаване в изложената фактическа обстановка.

Видно от обясненията на Абдел Хай Абдел С Е Дали (от който жалбоподателя твърди, че е получил въпросните туби с бензин), същия потвърждава, че е дал бензина, от катастрофиралия си автомобил, тъй като знаел, че полицията има проблеми с бензина. Същите обяснения дава и неговата съпруга – Д Т – Дали, които изцяло потвърждават казаното от жалбоподателя.

В тази връзка са и сведенията (стр. 33) дадени от полицаи М И, който заявява, че бензина е даден именно от семейство Дали и дори е съхраняван в къщата му в Нови И, като го дал на жалбоподателя на 16. 05. 2010 г.

В подкрепа на изложеното са и сведенията (стр. 29) дадени от полицаи Е Г, който отговарял за зареждането с бензин на служебните автомобили, че на 17. 05. 2010 г. около 14.00 часа при зареждането с бензин на служебния автомобил, отворил багажника и видял намиращите се там две туби от минерална вода, пълни с бензин. Показанията на полицаи Г, дадени в хода на дисциплинарното производство, освен че напълно потвърждават другите обяснения, опровергават напълно изложеното в оспорената заповед, че на същата дата около 22.00 часа жалбоподателя е задържан след извършване на кражба, тъй като безспорно въпросните туби с бензин са били в автомобила още преди 14.00 часа.

От приложените по делото материали по образуваното досъдебно производство няма доказателства, че именно жалбоподателя е извършил престъплението, в което е обвинен. Макар и с постановление на прокурор от С. (стр. 57) да е разрешено на комисията извършваща дисциплинарното разследване, да се запознае с материалите по досъдебното производство, в рамките на същото това дисциплинарно производство са събрани и приобщени единствено постановление за задържане за 72 часа, протокол за разпит на обвиняем, искане за частично одобряване на протокол (без самото одобрение от страна на СГС), постановление за даване на указания, постановление за привличане на обвиняем и протокол за разпит на обвиняем. Същите обаче не съдържат доказателства за извършеното от жалбоподателя престъпление, осъществяващо и състава на дисциплинарно нарушение.

В същото време, изрично в обобщената справка (стр. 18), е посочено, че материалите по досъдебното производство не са получени и не се използват при воденето дисциплинарно производство. Въпреки, че на основание чл. 229, ал. 4 от ЗМВР, няма пречка да се приобщят материали по други проверки, в случая тези по наказателното производство, изрично дисциплинарно разследващия орган е заявил, че такива не са събрани, поради което и съдът следва да разгледа само тези събрани в рамките на това дисциплинарно производство, независимо, че нарушението за което е наказан

държавния служител, осъществява и състава на престъпление. След като самото дисциплинарно производство се базира, само на събраните в рамките на това производство доказателства, съдът счита, че същите не доказват посоченото тежко нарушение на служебната дисциплина.

Безспорно, всеки е невинен до доказване на противното с влязла в сила присъда, а в хода на проведеното дисциплинарно производство, не е доказано извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, за което следва да се наложи предвиденото в закона дисциплинарно наказание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора ще следва ответника, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на жалбоподателя сторените разноски, като по делото са представени доказателства за заплатени 300 лв. по договора за правна защита и съдействие с адв. Миразчийска.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

## **Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** по жалба на Р. К. Х., Заповед № з-7683 / 07. 07. 2010 г. на Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение.

**ОСЪЖДА** Столична дирекция на вътрешните работи – С., У. „А. I” № 5, да заплати на жалбоподателя Р. К. Х., ЕГН \*, направените по делото разноски в размер на 300 (триста) лева.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**